

23042021 NWZ Saterfreesisch-Geschichte von Harald Grosser "Sproake ferbiended

SATERFRIESISCH-GESCHICHTE VON HARALD GROSSER

Sproake ferbiended

1979 bän iek mien Lere as Koopmon in Holt bi Rohjans in Ait ounfangd. Deer häbe iek fuul fjuuntelke Oarbaidskollegen kennenleerd. Min bääste Kumpel inne Firma waas Hannes uut Oolde-nait. In do Pausen un an do Wiekeneenden häbe wie boalde alles mädnunner unnernumen, Disco, Fäste, Kino un Gebuursdege. As do 1980 Pings-ter anstude, fraigede hie, wät iek dan an do Fierdege moakje wüül. „Deer lait niks Besunners an“, kwad iek. „Dan lait uus ätte Amelound fiere, deer is die Boar loos. Fuul ut düsse Gägend fiere deer wai, uum

Autor dieses Beitrages ist **Harald Grosser**. Der Ramsloher spricht seit seiner Kindheit Saterfreesisch. Derzeit sortiert er die Werke seiner Mutter Gretchen Grosser, die bis zu ihrem Tod Ende 2019 Saterfreesisch-Expertin im Saterland war. Diese Geschichte, die sich so auch zugetragen hat, hat Harald Grosser selbst verfasst.

Spoas tou häben“, oanterde hie, un hie hiede gjucht, deer waas dät so fain, uumdät masse Bekoande uut Ait, Gälensbierich, Bäärsel un Seelterlound uk ap dän Tältplats wieren.

Dät wude dan aan stoadigen Täärmin foar mie. Iek moaste leter deer dan altied an

aan Dai eer losfiert, uum uus aan Steede tou rezerwierjen. Wie sunt deer ap goud Gluk waifierd un häbe uus nit bie ju Färe äkstroa anmälded. So koom dät, as dät kume moaste: taiwe, taiwe, taiwe. Wie stunden in Riege fieuw an lääste Woain. Di Poudemoan kwaad

Hannes toanke. Hie is do kuut ätterdäm, as iek bie Rohjans wächgeen bän, uut de Wareld geen.

1994, Pings-ter, sunt Frank un iek allenich

alle tjo Ketier Ure: „Dät Skip is ful.“ As wie so foar Loangewiele in't Wääd kiekeden, koom gaans wied wäch aan Käardel ap uus tougungen. Hie hiede Ouljegöitjen oane, aan Ommer inne gjuchte Hounde, in ju uur een Paad-Rieuwe.

Apmoal bölkede die Poudemoan him tou, of hie wät fangd hiede. „Nit altou fuul“, bölkede hie tourääch. „Ober maiden skäl dät beter wäide, ju Moune is dan ruund, dan kume do Musselke an Lound“, meende die Fisker.

Frank un mie fäl ju Keeuwebunke appe Boast, do boalden wuddelk Seeltersk mädnun-

ner! 250 km fon us Täärp boalden froamde Ljude Seeltersk! Iek oantwoudede do, dät iek him Gluk wonskje deerfoar ap Seeltersk. Do bee keken boalde so döösing uut de Wäske as wie. Wie häbe us loange unnerheelden uur`t Seelterlound. Do liet uus die Poudemoan uk fluks ap dät Skip. Dät Jier leter häbe iek him een poor Bouke fon mien Mäme meebroacht. Saapi, häd die sik fraud! Do Amelounder sunt Wäastfraisen un heere tou uuse Foarolden, gnauso as do Noudefraisen, Aastfraisen un wie Seelterfraisen, aaltouhoope een Stam.